

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus IV. Ob quam causam ferri possit suspensio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

rest talis audire confessiones, celebrare, &c. propter rationem oppositam. Ex eodem fit, quod Prælatus à jurisdictione suspensus licite celebret, vel audiat missam, canat in Choro, &c. hi enim actus non requirunt actualem jurisdictionem; e contra nequit audire confessiones, conferre ordines, &c. quia hi actus requirunt actualem jurisdictionem: Similiter suspensus à sacerdotio non potest licite celebrare, nec extremam unctionem dare, &c. potest autem agere Diaconum, &c. hic enim actus non supponit, nec includit illum actum Sacerdotis; cum hæc poena plus extendi non debeat, quam verba significant.

2073 Quæstio est 7. an suspensi sint vitandi? R. non esse aliter vitandos, nisi, ut non inducantur ad actus sibi prohibitos; atque adeo tunc solum peccari communicando cum suspensis, quando inducuntur ad actus ipsis per suspensionem interdictos, vel ii ab ipso postulantur, qui ob suspensionem sunt nulli; in utroque enim casu talis communicans eum induceret ad peccatum. Excusatur autem quis, ut scilicet licite ab eo petat fieri actus per suspensionem prohibitos, quos valide exercere potest, 1. si postulet necessitas; 2. si sponte suâ, & ultro se offerat; 3. si non sit suspensus denunciatus, ut alibi diximus de excommunicato tolerato; ita P. Bauny tr. 8. q. 8. §. *dubium*, n. 19. Cum autem suspensio perionam, non locum afficiat, ubique abstinendum est suspensio ab actibus per suspensionem vetitis; ubi tamen nota, si suspensio feratur absque scripto, ac tantum ore tenus, non habere vim suspensionis, nec quâ talem obligare, juxta Portell. in dub. regul. V. *Suspensio*, n. 9. & Rodriquez tom. 4. addition. c. 143. n. 11. ex quo patet ad n. 2069.

2074 Conveniunt autem in hoc Doctores, quod suspensus exercendo actus, à quibus per suspensionem prohibitus est, mortaliter peccet (nisi excuset materiâ levitas) fiatque irregularis, si solenniter exercent actum ordinis sacri, c. *Cum medicinalis*. 1. de sent. excom. in 6. hoc tamen de irregularitate accipe, quando suspensio est censura. Excusatur tamen à culpa, & irregularitate, si exercent actum etiam ordinis sacri, per suspensionem alioquin prohibitorium, non suâ sponte, sed ad instantiam fidelium; ita Hurtado hic diffie. 5. secun-

dum Extravag. *adevitanda*, in qua ait esse sermonem de quacunque censura.

Quæstio est 8. an suspensus exercens, 2075 quamvis illicitè, actum per suspensionem interdictum, etiam agat invalidè? R. affirmative, per se loquendo, si suspensus sit non toleratus, & valor actionis pendeat à jurisdictione Ecclesiastica, neque sit actus puri ordinis: secus, si sit toleratus. Ratio primi est, quia per suspensionem impeditur quis ab usu, quantum potest ab Ecclesia impedi, intellige de suspensio non tolerato; si autem illum Ecclesia tolerat in favorem aliorum fidelium, hoc ipso ostendit, quod relinquat illum per se sufficientem ad validè operandum, cum illi postulant, esto per accidens etiam fiat, quod ipse se ingerat. Dixi: *per se loquendo*. Nam per accidens etiam *validè ager*, cum scilicet adest titulus coloratus, & communis error in populo, tunc enim eum defectum supplet Ecclesia. Sic Hurtado cit. n. 14.

ARTICULUS IV.

Ob quam causam ferri possit suspensio?

Notandum, sermonem esse de suspensio- 2076 sione, quæ est poena, vel pura; vel medicinalis, cujus violatio inducit irregularitatem; nam contingit, aliquem interdum suspendi, etiam citra suam culpam, ut si quis citra suam culpam ordinetur, ante debitam ætatem, ut habetur c. *vel non est compos*, 14. de temporalib. ordinib. ubi dicitur, *puerum tredecim annorum ordinatum in Diaconum, ab hujus ordinis executione suspendi usque ad ætatem legitimam*. Verum hic non agimus de suspensione simili. Hinc quaeres 1. an suspensio possit ferri absque culpa suspensi? 2. propter quam culpam ferri possit? Ad 1. R. 1. quod suspensio personalis, seu particularis non possit immediate, ac directè ferri validè in personam particularem, nisi propter personalem ejus culpam; quia sic est propria, & personalis poena. Sic Hurtado diffie. 7.

R. 2. si suspensio feratur distributivè 2077 contra singulos directè de una communitate, requiri culpam propriam in singulis; sic enim æquivaler pluribus suspensionibus in particulari; sed hæc ex anteced. num. requirunt culpam propriam in quolibet; ergo & illa; sic Tamburin. l. 10. de censur. t. 2. c. 2. n. 3. Hurtado diffie. 9. n. 25. §.

M m m 3 *Suspensio*

Suspensione verò, contra Sylvestrum, & alios.

2078 *¶ 3.* cum fertur suspensio in totam communitatem, ut communitas est, & unum corpus, suspendendo illam à functionibus illi competentibus, quæ unum corpus est, non requiri culpam in singulis, sed sufficere culpam communitatis, quæ talis; ita Hurtado, Tamburin. cit. & Suarez D. 28. contra nonnullos negantes apud Hurtado; quia sicut est contra rationem, ut quis absque propria culpa *in se*, & secundum se puniatur, ita puniri potest *in alio*, propter culpam commissam *in alio*; sed quando peccat communitas, quæ talis, in ea etiam censetur peccare pars, non peccato proprio, sed totius: ergo etiam sic puniri potest sine propria culpa; sic per accidens etiam punitur filius infamiæ Patris peccantis.

2079 Si dicas, in c. *Romana*, §. de sentent. excom. in 6. prohibitum est *excommunicare totam communitatem*, ibi: *in Universitatem, vel Collegium proferrî excommunicationis sententiam penitus prohibemus: volentes animarum periculum vitare, quod exinde sequi posset; cum nonnunquam contingeret innocuos hujusmodi sententiâ irretiri: sed in illos dumtaxat de Collegio, vel universitate, quos culpabiles esse constiterit, promulgentur.* Ergo etiam suspendere. *¶ 2.* Neg. consequ. Nam ex allato textu solum sequitur, quod pro statuenda excommunicatione, quæ inter censuras est poena omnium gravissima, Innocentius IV. requirat culpam personalem; quod non rectè extenditur ad censuram illâ minorem. Cœterum etsi etiam integra communitas suspendi possit ob delictum Communitatis quæ talis; at confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessoribus adimi ab Episcopo, inconsultâ Sede Apostolicâ, nullatenus posse, expressè definivit Clemens X. in Constitut. *Superna Magni*, §. *Porro*, 6. edita anno 1670. 11. Cal. Julii, solum publicata in Urbe.

2080 Ad 2. *¶ 1.* culpam, ob quam fertur suspensio, ut communiter solet, ex probabiliore sententia debere esse mortalem; ita P. Bauny tr. 8. q. 3. §. 4. *asseritio*; Hurtado diff. 7. & apud eundem Vasquez, Suarez, aliique contra Cajetanum, Avilam & Navarrum, qui putant sufficere venialem. Ratio est, quia suspensio ex objecto suo est grave malum, quod non facile tollitur; sicut excommunicatio minor; hæc enim,

ut diximus, tolli potest à quolibet Sacerdote; licet interdum ferri possit, etiam ob culpam tantum venialem, sed suspensio solum levis aliqua v. g. ab uno tantum actu, ad breve tempus; sic enim non læderetur æquitas, foret enim tunc inter poenam & culpam æqualitas; ita P. Bauny loc. cit. §. 5. *asseritio*.

ARTICULUS V.

Quis possit suspendere, aut suspendi?

AD 1. *¶ 2.* omnes illos habere potestatem ordinariam suspendendi, qui ex officio habent potestatem excommunicandi; qui enim potest majus, potest etiam minus contentum sub illo, nisi aliunde limitetur. Suspensio autem, utpote censura minus gravis, quàm excommunicatio, sub hac continetur. Qui autem possit ex officio ferre excommunicationem, diximus à n. 2030. quibus autem ab habente potestatem ordinariam hæc eadem committitur, in iisdem est potestas delegata secundum mensuram commissionis; de quibus V. dicta à n. 1819. quibus possit. Sequitur 1. quod Parochus in sua Ecclesia possit clericis ex justa causâ prohibere divina, non tamen ferre suspensionem, cuius violatio (esto peccatum sit) inducat irregularitatem; nam talis irregularitas sequitur culpam, non quamlibet, sed violatæ censuræ; at talis suspensio censura non est, cum Parochus hanc potestatem non habeat, ut constat ex dictis. Hinc nota: si Episcopus in personam exemptam ferat suspensionem, hanc non esse propriè talem, imò irritam (defectu potestatis in talem) ejusque violationem non inducere irregularitatem; excipe casus, in quibus non valet exemptio, Bauny cit. §. *Secunda asseritio*.

Sequitur 2. Prælatum Ecclesiasticum non posse ferre suspensionem, dum est excommunicatus; secus de tolerato sentiunt aliqui, volentes, quod agat validè, sed non licitè. Sic P. Bauny §. *quarta asseritio*; 1. quia non caret jurisdictione, ut constat ex supradict. deinde quia usus jurisdictionis non est eis licitus ad communicandum cum fidelibus, nisi ipsi velint; quis autem credat in poena velle fidelem communicare cum Episcopo volente suspendere? Minus tamen probabilis videtur, quod nec validè ferat censuram; hæc enim in censurando suppo-